

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **ASIMO s.r.o.**, se sídlem Havlíčkova 343, Jaroměřice nad Rokytnou, zastoupený JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem, se sídlem Dukelská 15, Hradec Králové, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 3.8.2015, č.j. 25178/15/5100-41458-711233, a ze dne 13.8.2015, č.j. 26405/15/5100-41458-711233,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.8.2015, č.j. 25178/15/5100-41458-711233, a ze dne 13.8.2015, č.j. 26405/15/5100-41458-711233, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

zajišťovacím příkazům vydaným podle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), Finančním úřadem pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“) dne 15.5.2015 pod č.j. 1076864/15/2912-00540-704322, č.j. 1076953/15/2912-00540-704322, č.j. 1077120/15/2912-00540-704322, č.j. 1077187/15/2912-00540-704322, č.j. 1077275/15/2912-00540-704322, č.j. 1077327/15/2912-00540-704322, č.j. 1077413/15/2912-00540-704322, č.j. 1077473/15/2912-00540-704322, č.j. 1078491/15/2912-00540-704322, a č.j. 1078591/15/2912-00540-704322, a dne 28.5.2015 pod č.j. 1131816/15/2912-00540-704322, č.j. 1131889/15/2912-00540-704322, č.j. 1131964/15/2912-00540-704322, č.j. 1132053/15/2912-00540-704322, č.j. 1132099/15/2912-00540-704322, č.j. 1132137/15/2912-00540-704322, č.j. 1132187/15/2912-00540-704322, č.j. 1132250/15/2912-00540-704322, č.j. 1132297/15/2912-00540-704322, č.j. 1132356/15/2912-00540-704322, č.j. 1132449/15/2912-00540-704322, č.j. 1132570/15/2912-00540-704322, č.j. 1132707/15/2912-0540-704322, č.j. 1132781/15/2912-00540-704322, č.j. 1132844/15/2912-005840-704322 a č.j. 1132895/15/2912-00540-704322, kterými byla žalobci uložena povinnost zajistit na účet správce daně úhradu daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období měsíce července 2012 až dubna 2013 částkou ve výši 3 989 998 Kč a za zdaňovací období měsíce května 2013, července 2013 až října 2013, prosince 2013, ledna 2014, března 2014, dubna 2014, června 2014 až prosince 2014 částkou ve výši 5 394 104 Kč.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí obou stupňů pro nedostatek skutkových důvodů. Zajišťovací příkaz má obsahovat konkrétní důvody jeho vydání spočívající v popisu skutkových zjištění týkajících se jednotlivých zdaňovacích období, jež se opírají o dostatečné důkazy. Poukazem na odlišnost zajišťovacího řízení od nalézacího nelze zcela popřít tyto principy. Podle žalobce dále žalovaný nedostatečně vypořádal odvolací námitky, které proto žalobce v žalobě opakuje.

Žalobce dále namítá, že správce daně a žalovaný zneužili zásadu volného hodnocení důkazů, když poukazem na provázanost zjištění či obecných závěrů odůvodnili existenci podezřelých skutečností ve vztahu ke všem zdaňovacím obdobím. U jednotlivých zdaňovacích období tak nebylo podezření, že žalobce realizoval fiktivní zdanitelná plnění, nikterak podloženo. Správce daně neprokázal důvodné obavy ve vztahu ke všem zdaňovacím obdobím, vyslovení pouhého podezření pro aplikaci § 167 daňového řádu nepostačí.

Pokud jde o úvahy správce daně a žalovaného ohledně pohybu finančních prostředků na účtu žalobce a obchodování s Tales Market, a.s., nijak z nich neplyne, v čem spočívá jejich tvrzená nestandardnost. Pouhý poukaz na ukrajinskou národnost dnes již bývalého předsedy představenstva Tales Market, a.s. je podle žalobce nepřipustný.

Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že příslušný správce daně v daňovém řízení od zahájení daňové kontroly a vydání zajišťovacích příkazů nekoná, což

zpochybňuje existenci nebezpečí z prodlení.

Podle žalobce není závěr o tom, že mu vznikly pochybnosti o oprávněnosti nároku na odpočet z plnění poskytnutých žalobci Tales Market, a.s. (podle žalobce se jednalo o dodávky materiálu), dostatečně podložen, přičemž pochybnosti správce daně nebyly dostatečně vyjádřeny. Žalobce poukazuje na to, že tato společnost dne 10.11.2014 získala od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu potvrzení o bezdlužnosti. Pokud jde o tvrzení správce daně, že tato společnost nepodala přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce února 2015, jde podle žalobce o naprosto nedostačující důvod pro vydání zajišťovacího příkazu. Žalobce v této souvislosti poukazuje na to, že s plněním daňových povinností jiného subjektu nemá nic společného, stejně jako s tím, že jiný subjekt řádně nezveřejňuje své účetní závěrky ve sbírce listin. Žalobce dále nemá povědomí o tom, jaká je majetková struktura jiných subjektů. Finanční orgány proto měly především konat a zahájit patřičné postupy vůči Tales Market, a.s.

Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením správce daně, že z daňových dokladů vystavených Tales Market, a.s. nelze dovodit, zda se jedná o dodání zboží nebo o dodání zboží souvisejícího se službou, která podléhá režimu přenesené daňové povinnosti, což si navíc mohl správce daně vyjasnit po zahájení daňové kontroly a před vydáním zajišťovacích příkazů. Je-li dle žalovaného posuzování zdanitelných plnění bezpředmětné, nelze se na jejich posuzování odvolávat v zajišťovacích příkazech.

Žalobce dále nesouhlasí s konstrukcí žalovaného týkající se nebezpečí z prodlení ve vztahu k majetku, neboť s každým majetkem se podle žalobce dá v řádu dnů disponovat a tudíž by u každého zajišťovacího příkazu byla namíste okamžitá účinnost a vykonatelnost, a proto není zřejmé, jaký smysl by měl § 167 odst. 3 daňového řádu.

Žalobce konečně namítá, že žalovaný se nezabýval žalobcem předloženými důkazy na DVD.

Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud žalobou napadená rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že se dostatečně vypořádal se všemi klíčovými odvolacími námitkami žalobce, přičemž některé námitky se v osmistránkovém podání co do klíčových argumentů opakovaly, a proto se k nim nevyjadřoval pokaždé výslovně, neboť by pouze opakoval svoji argumentaci. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.6.2015, č.j. 10 Afs 18/2015-48, žalovaný uzavírá, že má svá rozhodnutí za plně přezkoumatelná.

Pokud jde o závěry správce daně týkající se existence důvodných obav a nebezpečí z prodlení, ty byly dostatečně skutkově podloženy. Pokud jde o poukaz žalobce na opomenutí důkazního návrhu, ten není podle žalovaného namíste, neboť

žalovaný v napadených rozhodnutích řádně zdůvodnil, proč důkaznímu návrhu nevyhověl.

Žalovaný s ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatečné vypořádání odvolacích námitek, nicméně soud takovou vadu v žalobou napadených rozhodnutích neshledal. Žalobce v žalobě cituje obsáhlé pasáže svého odvolání, které podle jeho názoru nebyly řádně a dostatečně vypořádány, nicméně povinností žalovaného nebylo reagovat na každý dílčí argument či tvrzení v odvolání.

Ze žalobcem zrekapitulovaných pasáží odvolání vyplývá zřejmá a opakující se nosná právní a skutková argumentace, která byla žalovaným dostatečně vypořádána. Žalovaný reagoval jak na námitku týkající se nesouhlasu žalobce s posouzením zjištěných skutečností jako skutkového podkladu o existenci odůvodněných obav ve vztahu ke každému ze zdaňovacích období, tak se zabýval argumentací, že jednání žalobce, pokud jde o pohyby na jeho bankovním účtu, byly v souladu s právním řádem a že podle žalobce není zřejmá vazba tohoto zjištění k aplikaci § 167 daňového řádu. Žalovaný též reagoval na opakující se výtky a požadavky žalobce na dokazování ve vztahu k naplnění podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu a stejně tak byť stručně, reagoval na poukaz žalobce na nečinnost správce daně a na důkazní návrh žalobce, přičemž zdůraznil, že v řízení o zajištění daně nepřísluší správci daně provádět dokazování a činit závěry, zda došlo ke spáchání daňového podvodu či nikoli, a že teprve po ukončení daňové kontroly bude zřejmé, zda žalobce svá tvrzení prokázal.

Napadená rozhodnutí tak obsahují dostatečnou argumentaci, jež odpovídá v mezích odvolacích námitek na zpochybnění skutkových a právních závěrů prvostupňových rozhodnutí. Zároveň není vadou, jsou-li rozhodnutí žalovaného koncipována v určité míře zobecňujícím způsobem, když jsou zároveň konkrétně popsány všechny skutečnosti, jež se týkají způsobu ekonomického fungování žalobce, který se týká všech zdaňovacích období, v nichž žalobce uplatňoval odpočet DPH na základě transakcí s Tales Market a.s., a nebylo třeba tyto skutečnosti opakovat zvlášť ke každému zdaňovacímu období.

Stejně tak není důvodná námitka, že zajišťovací příkazy nejsou opřeny o dostatečné skutkové důvody a že nemají oporu ve správním spisu. Argumentace uvedená v odůvodnění rozhodnutí žalovaného ve spojení s odůvodněním

zajišťovacích příkazů obsahuje nosné důvody svědčící o naplnění podmínek pro vydání zajišťovacích příkazů, které korespondují zjištěnému skutkovému stavu, jak je zachycen ve správním spisu.

Podle § 167 odst. 1 daňového řádu může správce daně vydat zajišťovací příkaz, je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi. Povaha tohoto typu rozhodnutí a zejména okolnost, v jaké fázi postupu správce daně ve smyslu daňového řádu dochází k jeho vydání, se pak nutně odráží ve skutkových důvodech, o které se opírá. Zákonná úprava podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu reflektuje princip, aby zásah do vlastnického práva daňového subjektu byl přiměřený intenzitě a aktuálnímu ohrožení veřejného zájmu, které musí vyvážet ze zjištění specifických okolností týkajících se ekonomické činnosti daňového subjektu (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2009, č.j. 9 Afs 13/2008-90, č. 2001/2010 Sb. NSS).

Jak dále konstatoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7.1.2016, č.j. 4 Afs 22/2015-104, č. 3368/2016 Sb. NSS: *„Předpokladem pro vydání zajišťovacího příkazu na daň dosud nestanovenou podle § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009, daňového řádu, je odůvodněná obava, tj. přiměřená pravděpodobnost, (i) že daň bude v budoucnu stanovena a zároveň (ii) že v době její vymahatelnosti bude nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými potížemi. Důvody vztahující se k oběma prvkům musí být uvedeny v odůvodnění zajišťovacího příkazu a podléhají soudnímu přezkumu. Jsou-li důvody nasvědčující pravděpodobnosti, že daň bude stanovena, „slabší“, lze zajišťovací příkaz přesto vydat, jsou-li zjištěny „silné“ důvody nasvědčující pravděpodobnosti budoucí nedobytnosti daně (např. daňový subjekt se zbavuje majetku, ukončuje podnikatelskou činnost...)“.*

Naplnění důvodné obavy je třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu. Pokud jde o dostatečné odůvodnění obavy správce daně ohledně možné budoucí nedobytnosti daně, tak tato obava nemusí vyvážet jen z historie daňového subjektu (např. z opakovaného neplnění daňových povinností v zákonem stanovených lhůtách), nýbrž může vyplývat z jeho aktuální ekonomické situace, stavu majetku či způsobu hospodaření, a to ve spojení s dalšími okolnostmi, které správce daně zjistí analytickou vyhledávací činností, z nichž lze logicky dovozovat, že mohou negativně ovlivnit budoucí výběr daně (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2014, č.j. 1 As 27/2014-31, č. 3049/2014 Sb. NSS).

Znamená to, že rozhodnutí o zajištění daně může být vydáno jen tehdy, existují-li tyto důvodné obavy. Zdrojem důvodných obav správce daně mohou být ve spojení s ekonomickou situací daňového subjektu i takové okolnosti, které správce daně zjistí vlastní analytickou vyhledávací činností a které mohou nasvědčovat tomu, že daňový subjekt realizuje obchodních transakce v rámci řetězce transakcí zatížených podvodem na DPH či transakcí realizovaných v rozporu se zásadou zákazu zneužití práva. Jedná se o obchodní transakce, u nichž *„pokud je s přihlédnutím k objektivním skutečnostem prokázáno, že dodání je*

uskutečněno pro osobu povinnou k dani, která věděla nebo měla vědět, že se svým nákupem účastní plnění, které je součástí podvodu na dani z přidané hodnoty, je věcí vnitrostátního soudu odmítnout takové osobě povinné k dani přiznat nárok na odpočet...“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 6.7.2006 ve spojených věcech C-439/04 a C-440/04 *Axel Kittel proti Belgickému státu a Belgický stát proti Recolta Recycling SPRL*, Recueil, s. I-06161), a transakce, u nichž získání daňového zvýhodnění nemusí být jediným, ale musí být hlavním účelem provedené transakce (rozsudek Soudního dvora ze dne 21.2.2008, *Part Service*, C-425/06, Recueil, s. I-00897, či rozsudek Soudního dvora ze dne 17.7.1997, *Leur-Bloem*, C-28/95, Recueil, s. I-4161). Zajišťovací příkaz přitom může být v případě šetření řetězce transakcí zatížených možným podvodem prostředkem přiměřeným, sledujícím legitimní cíl.

S ohledem na to, že v nyní posuzované věci se nejedná o meritorní rozhodnutí správce daně týkající se daňové povinnosti žalobce, se soud věcně nezabýval námitkami, které zpochybňují závěr, že došlo v případě transakcí s Tales Market, a.s. ke zneužití práva či daňovému podvodu a že o tom žalobce v intencích výše citované judikatury Soudního dvora skutečně věděl nebo vědět měl. Konečné vyhodnocení transakcí žalobce jako transakcí představujících zneužití práva, a tedy neuznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, je výstupem procesu nalézacího, v jehož rámci správce daně postupně shromažďuje a vyhodnocuje důkazní prostředky v souladu s § 92 daňového řádu a se svými závěry seznámí daňový subjekt; nicméně již v průběhu shromažďování důkazních prostředků může vyvstat důvodná obava z nedobytnosti daně, která správce daně opravňuje přikročit k aplikaci zajišťovacího institutu. Předmětem řízení v nyní posuzované věci je tedy pouze to, zda byly naplněny zákonem stanovené předpoklady (existence důvodné obavy) pro zajištění daně.

V této souvislosti je též legitimním požadavkem zajistit, aby některé údaje týkající se probíhajícího šetření nebyly žalobci zpřístupněny, a proto v rámci odůvodnění zajišťovacího příkazu ob stojí do určité míry odkaz na vyhledávací část daňového spisu, jehož zavedení je realizací zákazu zmaření nebo ohrožení cíle správy daní (§ 65 daňového řádu). Právní úprava obsažená v daňovém řádu (§ 66 a násl. daňového řádu) v zásadě vylučuje možnost daňového subjektu nahlížet (v této fázi řízení) do vyhledávací části spisu, a to právě z důvodů, že by mohlo dojít ke zmaření či ohrožení cíle správy daní. „Z tohoto důvodu je daňovému subjektu zákonem přiznáno právo nahlížet pouze do soupisu písemností vedených ve vyhledávací části spisu, aniž by z nich vyplýval jejich konkrétní obsah (§ 66 odst. 2 daňového řádu). Stejně podmínky mlčenlivosti je povinen zajistit i orgán veřejné moci (v tomto případě krajský soud), kterému je část spisu zapůjčena...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.8.2013, č.j. 1 Afs 21/2013-66). Pokud jde o vyhledávací část spisu, soud v této fázi řízení, kdy se s ní daňový subjekt nemůže seznámit, „supluje“ jeho procesní aktivitu, a to z hlediska relevance skutkových podkladů ve vztahu k odůvodnění zajišťovacího příkazu správce daně (rozsudek zdejšího soudu ze dne 17.9.2015, č.j. 62 Af 75/2014-230, č. 3335/2016 NSS).

To však neznamená, že klíčové okolnosti, a to zvláště ty, které se týkají samotného daňového subjektu, zejména jeho ekonomické situace, které tedy není třeba z jakýchkoli legitimních důvodů daňovému subjektu „utajovat“, nemusí být v odůvodnění zajišťovacího příkazu specifikovány a správcem daně přezkoumatelným způsobem vyhodnoceny. V daném případě tyto okolnosti dostatečně specifikovány byly a mají odraz ve správním spisu. Pokud jde o nosné skutkové důvody zajišťovacího příkazu, ty vycházejí zejména z poznatků ohledně majetkové situace žalobce, jak bude níže rozvedeno, a dále jeho ekonomické činnosti, zejména transakcí realizovaných s Tales Market a.s., která žalobci fakturovala dodávku materiálu a služeb, přičemž žalobce na základě těchto faktur uplatňoval nárok na odpočet DPH.

V rámci daňové kontroly u žalobce bylo zjištěno, že předmětem jeho podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Jediným jednatelem a majitelem je R. B. Správce daně zjistil, že materiál, který podle dokladů od Tales Market a.s. žalobce přijímal a používal pro stavební činnost, fakturoval svým odběratelům v režimu přenesené daňové povinnosti. Z jednotlivých faktur od Tales Market a.s. však nebylo možné podle správce daně jednoznačně dovodit, že se jednalo o dodání zboží nebo o dodání zboží souvisejícího se službou, která podléhá režimu přenesené daňové povinnosti ve smyslu zákona o DPH, což zpochybňuje nárok na odpočet DPH.

Správce daně dále zjistil, že místně příslušnému správci daně se z důvodů nespolupráce Tales Market a.s. nepodařilo prověřit uskutečněná zdanitelná plnění této společnosti. Tato společnost dále nepodala daňové přiznání za zdaňovací období měsíce únor 2015, ve sbírce listin nezveřejňuje svoje účetní závěrky a kromě peněžních prostředků na bankovním účtu nedisponuje žádným majetkem. Správce daně dále popsal měnící se strukturu této společnosti. V této souvislosti z odůvodnění zajišťovacích příkazů neplyne, že by správce daně hodnotil ukrajinskou národnost bývalého předsedy představenstva Tales Market a.s. jako podstatnou pro vznik důvodné obavy o budoucí možné nedobytnosti žalobcovy daňové povinnosti.

Pokud jde o majetkovou situaci žalobce, správce daně zjistil, že žalobce vlastní nemovitosti (parcely – ostatní plocha) v katastrálním území Říčany u Prahy a dále v katastrálním území Náměšť nad Oslavou (parcela – zastavěná plocha a nádvoří – zbořeniště), na které vázne zástavní právo na pohledávku ve výši 1 400 000 Kč. Žalobce dále dle evidence vozidel ke dni 11.3.2015 vlastnil šest motorových vozidel a dva přívěsy, které byly v provozu déle než 6 let. Z účetních dokladů správce daně zjistil, že žalobce vykázal záporný kapitál ve výši – 7 495 000 Kč, a je tedy předlužen. Pokud jde o bankovní účet žalobce, jeho jediným disponentem je R. B. Na tento bankovní účet jsou připisovány platby od dalších společností v řádu desítek milionů Kč a vypláceny vratitelné přeplatky evidované správcem daně na osobním daňovém účtu DPH (v období od 25.1.2013 do 28.1.2015 bylo vráceno celkem 10 045 775 Kč). Tyto prostředky jsou následně vybírány v hotovosti (v období od 4.1.2013 do 10.2.2015 bylo vybráno celkem

30 016 000 Kč) nebo odesílány ve prospěch jiných bankovních účtů, zejména Tales Market a.s., odkud jsou pak značné částky vybírány v hotovosti, a dále ve prospěch účtu R. B. (na tento účet bylo odesláno v období od 22.8.2013 do 29.10.2013 celkem 8 500 000 Kč). R. B. dále působí jako jednatel společností BD Říčany s.r.o. a IRON HOUSES s.r.o., s nimiž žalobce obchoduje. Dále je jedním z jednatelů daňového subjektu, u kterého byly správcem daně zjištěny obchody vykazující znaky daňového podvodu.

Správce daně na základě uvedených skutečností pojal podezření, že transakce mezi žalobcem a Tales Market a.s. byly realizovány jinak, než jak bylo deklarováno na fakturách. Uvedené skutečnosti podle správce daně nasvědčují možnosti, že žalobce a Tales Market a.s. jsou zapojeni do řetězce vzájemně personálně propojených společností, v němž může docházet k uplatňování odpočtu na DPH z fiktivních plnění bez ekonomické podstaty; uvedené společnosti si mezi sebou přeposílají peněžní prostředky, které následně vybírají v hotovosti. Podle správce daně majetková nedostatečnost žalobce neodpovídá deklarovanému rozsahu jeho ekonomické činnosti a nejeví se jako postačující pro celkový rozsah zajištěné daně, protože souhrnná hodnota doměřené daně bude vyšší než hodnota aktiv.

Jak soud ověřil z vyhledávací části spisu, uvedené skutečnosti s jeho obsahem plně korespondují, zejména co do zmapování finančních toků mezi obchodními společnostmi a jejich propojení a fungování některých těchto společností v daném řetězci. Závěr žalovaného, resp. správce daně, že existuje důvodná obava, že dosud nestanovená daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná anebo že bude v této době vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, je dostatečně skutkově podložen.

Pokud jde v této souvislosti o dílčí námitky žalobce týkající se nesprávného posouzení okolností týkajících s Tales Market a.s. a pohybů na bankovním účtu, které má žalobce za standardní, tak zjednodušeně, jak žalobce namítá v žalobě, nebyly zajišťovací příkazy a rozhodnutí žalovaného koncipovány. Žalovaný v této souvislosti poukázal na četnost a rychlost výběrů peněžních prostředků v hotovosti, s tím, že přijaté platby žalobce na účtu neakumuluje, naopak jsou prakticky obratem vybírány v hotovosti nebo přeposílány dalším subjektům, zejména Tales Market a.s., která tyto prostředky také přeposílá na další bankovní účty nebo vybírá v hotovosti. Tuto úvahu je ovšem nutné vnímat v kontextu s dalšími skutečnostmi, kterými jsou předlužení žalobce, jeho personální propojení s dalšími společnostmi, přičemž zároveň žalobce na svém účtu disponuje s částkami v řádu několika milionů Kč.

Správce daně ani žalovaný neporušili zásadu volného hodnocení důkazů, když výše uvedené skutečnosti vyhodnotili tak, že je namístě přistoupit k realizaci opatření spočívajícího v zajištění daně. Za situace, kdy jediným podstatným majetkem, jež může sloužit k úhradě daňové povinnosti značného rozsahu, byly peněžní prostředky na účtu vyznačující se vysokou likviditou, a s ohledem na výše uvedené personální propojení žalobce se společnostmi vykazujícími znaky možného fiktivního jednání s cílem získat odpočet DPH se postup správce daně, pokud přistoupil k vydání zajišťovacího příkazu s okamžitou účinností ve smyslu § 167 odst. 3 věty druhé daňového řádu, nejeví soudu ve vztahu ke zjištěným

skutečností jako neadekvátní. Závěr o hrozbě reálného nebezpečí prodlení tedy není v kontextu dalších skutečností nepodložený ani nelogický a není důvodná námitka, že takový postup by byl namístě v případě všech zajišťovacích příkazů obecně, namísto stanovení lhůty tří dnů ke složení příslušné jistoty na depozitní účet správce daně.

Závěr žalovaného o splnění zákonných podmínek pro vydání zajišťovacích příkazů je dostatečně odůvodněn a splnění zákonných podmínek je doloženo konkrétními skutečnostmi. Rozhodnutí žalovaného, kterými potvrdil zajišťovací příkazy, tak z hlediska výše citovaných judikатурních závěrů zcela obстоjí.

Pokud jde o námitku žalobce, že správce daně neprovedl žádné konkrétní a zásadní úkony směřující k vyměření daně, tak s touto námitkou se žalovaný v napadených rozhodnutích vypořádal tak, že jde o námitku pro věc irelevantní.

S touto argumentací žalovaného se však zdejší soud neztotožňuje; ostatně již dříve zdejší soud vyslovil (a na tomto svém postoji nemá žádný důvod cokoli měnit), že s ohledem na mimořádnost zásahu zajišťovacího příkazu do vlastnických práv, a tím i do reálné hospodářské situace, je namístě zohlednit i to, zda správce daně skutečně a pro soud srozumitelně vede proceduru směřující ke stanovení daně, na kterou byl zajišťovací příkaz vydán. Zjistil-li by totiž soud (sice v současnosti, kdy řízení vede, ale stále k tehdejšímu skutkovému stavu, za něhož bylo o vydání zajišťovacího příkazu rozhodnuto), že správce daně reálně vůbec nešetří transakce související s daní z přidané hodnoty, na kterou byl zajišťovací příkaz vydán, nýbrž činí zcela jiné úkony, s předmětem zajišťovacího příkazu nijak nesouvisející, popř. nečiní vůbec žádné úkony, tak tato skutečnost by podstatným způsobem oslabovala spolehlivost závěru o splnění podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu, především ohledně existence skutečné důvodné obavy správce daně. Nic takového však v nyní posuzované věci z dokazování spisovým přehledem týkajícím se předmětné daňové kontroly zjištěno nebylo. Správce daně v průběhu kontroly činil bez větších časových prodlev úkony ve smyslu daňového řádu, na jejichž základě dne 8.9.2017 vydal dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty za příslušná zdaňovací období, jak byla specifikována v zajišťovacích příkazech.

Nedošlo tak k situaci, kdy by po vydání zajišťovacích příkazů na dosud nestanovenou daň byl ve vztahu k této dani správce daně liknavý či nečinil jakékoli úkony, jež by ke stanovení této daně směřovaly (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17.9.2015, č.j. 62 Af 75/2014-230, č. 3335/2016 Sb. NSS).

Pokud jde o apel žalobce na příslušné postupy orgánů finanční správy ve vztahu k Tales Market, a.s., jedná se o otázky, které již s předmětem přezkumu zdejšího soudu v této věci nikterak nesouvisí.

Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. září 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu